

ge i enevældens tid. Derfor er det interessant, at når hr. Arne Melchior skal øse af sine politisk-filosofiske kilder, går han tilbage til filosoffer, der ligger helt tilbage i enevældens tid før demokratiets indførelse. Jeg ved godt, at CD er forvirret, men at forvirringen er så stor, det kommer alligevel lidt bag på mig.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg er godt klar over, at jeg taler lidt søvndyssende, så jeg er da glad for, at hr. Holger K. Nielsen hørte efter, til jeg var kommet forbi Heiberg. Men jeg anførte jo, at det var den tyske filosof Hegels filosofi, som jeg tog afstand fra, ved omgående at bringe nøjagtig det modsatte citat af den i demokratiet levende noksom bekendte professor Albert Einstein. Det er det, CD står for, og ikke det, som hr. Holger K. Nielsen hørte, indtil han faldt af i svinget.

Formanden:

Så er det ordføreren for forslagsstillerne til B 102, hr. Helge Sander.

Helge Sander (V):

Beslutningsforslag nr. B 102 om de frivillige bidrag til politiske partier har jo spillet så central en rolle i debatten her i dag, at det er vanskeligt efterhånden at tilføre nyt og give det nye vinkler, men jeg må nok tilstå, at jeg synes, at det politisk har været mere interessant, end man næsten turde håbe på, for det har jo vist sig, at rent indholdsmæssigt er der et klart flertal i Folketinget i dag for at kunne gennemføre B 102.

Det var interessant at konstatere, at SF tilkendegav tilslutning til principperne og til forslaget, efter at Venstres ordfører, hr. Anders Fogh Rasmussen, havde bekræftet den lighed, der er inden for interesseorganisationerne. Det var selvfølgelig meget positivt, at SF tilkendegav den holdning, men jeg synes også, det var positivt, at Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Torben Rechendorff, var så positiv over for forslaget, som tilfældet var.

Vi kan selvfølgelig godt forstå, at her og nu kan det være vanskeligt for De Konservative at tilslutte sig forslaget, når man har lavet en aftale om de to øvrige forslag, vi har til behandling, men man kunne jo frygte, at det samtidig betød, at Det Konservative Folkeparti ikke fremover kunne være med i f.eks. et forslag som det, vi har til behandling nu sammen med de to andre, nemlig B 102.

Men hr. Torben Rechendorff sagde jo helt klart, at det ville Det Konservative Folkeparti arbejde videre for. Hr. Rechendorff nikker, og det tager jeg som udtryk for, at med den tilkendegivelse fra Det Konservative Folkeparti er det helt naturligt – alt andet ville også være ufor-skammet både over for Folketinget og over for det danske folk – at vi arbejder videre i næste folketingssamling, og jeg må sige, at med den afdækning, der er kommet af Venstres og Fremskridtspartiets forslag her i dag, skal vi nok sørge for, at vi får mulighed for at gennemføre det, når vi mødes her i Folketinget igen til oktober.

Selv om der har været drøftet mange hjørner af forslaget, som det er fremsat i dag, og også af ting, som slet ikke er nævnt i det, så har jeg dog lyst til lige at hæfte mig ved et par af tingene.

Bl.a. har fru Pia Gjellerup jo gang på gang forsøgt at forplumre debatten om B 102, simpelt hen fordi hun jo udmærket ved, at det er en meget, meget øm tå for Socialdemokratiet.

Oven i købet tillod den socialdemokratiske ordfører sig tidligere på dagen at kalde det et uværdigt forslag. Jeg synes, det er meget upasende. Også andre tillægsord er blevet brugt løbende i debatten, for man kan koble det sammen med mange, mange ting. Det er sket i dag. Det sker alene ved, at vi behandler de her tre forslag sammen.

Men jeg må sige til fru Pia Gjellerup, at det, der interesserer os, er endnu en gang den enkelte borger, i den her situation det enkelte medlem, som bliver nødt til – uanset hvordan fru Pia Gjellerup end drejer det – at gå med til at støtte de politiske partier og herunder især Socialdemokratiet.

Så kan man diskutere, om man skal bruge ordet tvang – det kan vi diskutere fra nu og til dommedag – men virkeligheden er jo, at der er tale om tvang, og jeg kan ikke forstå, det ikke gør indtryk på Socialdemokratiet, når der i Aalborg blev gennemført en undersøgelse, der viser, at kun 10 pct. af LO's medlemmer støttede LO's tætte forbindelse til Socialdemokratiet. Det er, som om det overhovedet ikke gør indtryk på Socialdemokratiet. Jeg synes, det er yderst beklageligt, at man er så negativ, og at man overhovedet ikke kan se perspektiverne i at gøre det mest naturlige, nemlig at vende det hele om, således at der skal en positiv tilkendegivelse til for, at medlemmer kan støtte partierne via fagforeningskontingentet.

Når jeg i flere sammenhænge har tilladt mig at kalde det en fupordning, skyldes det, at med-